

Doktori (PhD) értekezés tézisei

Nők az akadémiai elitben

Takács Izolda

Témavezető: Dr. habil. Czibere Ibolya

DEBRECENI EGYETEM

Humán Tudományok Doktori Iskola

Szociológia és Társadalompolitika Doktori Program

Debrecen, 2019.

I. Az értekezés célkitűzése, a téma körülhatárolása

Annak ellenére, hogy szeretnénk azt hinni, a tudományos életben már egyáltalán nem számít a nemi hovatartozás, a számok mégis mást jeleznek. A Magyar Tudományos Akadémia tagjainak nemi összetettségében rendkívül nagymértékű aránytalanság figyelhető meg.

2004-ben az MTA rendes és levelező tagjai között 96% volt a férfiak aránya, 10 évvel később 2014-ben alig változva, 93,2%. A vezető beosztású nők aránya tehát mindössze 2,8%-kal emelkedett a tudományban (Illésné Lukács et al., 2011: 94, Grébics 2015: 60 idézi Hadas 2017:1391).

Az MTA 334 rendes, levelező tagjai között összesen 24 nő van (2017). A 2016-os magyarországi akadémikus-választáson 26 férfit választottak meg levelező tagnak, és egyetlen nőt sem. Ezzel a fordulattal itthon az addigi 7%-os női arány is csökkent (6,7%). A Magyar Tudományos Akadémia 2689 nagydoktora közül pedig mindössze 418 nő van, ami 15,5%-os arányt jelent.

Doktori értekezésem abból a jogos célból és kíváncságból indult ki, miszerint a társadalom több, mint felét kitevő nők szellemi és tudományos érvényesülése egyenlő esélyeken alapuljon.

Disszertációmban magyarázatot keresek arra, hogy pontosan miért van az, hogy miközben nincs olyan jogi akadály, mely a nőket meggátolná abban, hogy a Magyar Tudományos Akadémián ugyanolyan arányban képviseltessék magukat, a számok (6,7%) mégis szignifikáns különbségeket, nagy fokú egyenlőtlenséget mutatnak a férfi és a nőtudósok között.

Feltételezem, hogy leginkább társadalmi okokban keresendő annak eredménye, hogy a nők ilyen alacsony arányban vannak a tudományos elitben. Vagyis a konzerválódott szokásokban és ideológiákban, *de facto* még ugyanúgy megmutatkoznak a nemi sztereotípiák, akárcsak 100 évvel ezelőtt. Még ha nem is mindig közvetlenül vagy láthatóan, de indirekt, *látens* módon rendre meghúzódnak a mindennapok gyakorlatában. Így végül a nők nemcsak, hogy alig néhányan jutnak el a tudomány és a szervezetek legfelsőbb szintjeire, hanem ezzel továbbra is

kimaradnak a pozíciók újraelosztásából, ezáltal pedig folyamatosan újratermelődik a régi rend és annak nemi alapú hierarchikus rendszere.

Elsődleges céloom bemutatni az akadémikus nők, valamint az Akadémia nődoktorainak karrierívét, a tudósok körében is meglévő, egyenlőtlenséget generáló nemi sztereotípiákat, azt, hogy a karrierjük során milyen tényezők segítették, akadályozták őket. Emellett szeretnék választ kapni arra is, hogy az esetleges gátló tényezőknek voltak-e olyan vonatkozásai, melyek visszavezethetőek a nemi alapú diszkriminációra. Illetve a Magyar Tudományos Akadémia doktorainak és/vagy akadémikusainak hogyan sikerült átjutni azokon az akadályokon, amiket a hagyományos szerepek állítottak fel, hogyan tudták végül áttörni az üvegplafont, milyen kompromisszumokat, nehézségeket jelentett mindez. Ezek mentén végül arra is választ kaphatunk, hogy vajon az ő élet- és pályáivük miben tér el az átlagtól.

Témám szempontjából, az előzetes hipotézisem mentén, a fenti megállapítások tükrében két területet is vizsgállok.

1. Egyrészt az elméleti keretet, vagyis azt a társadalmi teret, mely determinálja a munkahelyi szervezetek hierarchikus rendszerét. Így a feminizmus különböző csoportjait, illetve a témában fellelhető alapfogalmakat vázoló fel, a legújabb szakirodalomban cirkuláló definíciók tételes kifejtésével. A téma jogi hátterének kifejtése mellett a disszertáció elméleti részét filozófiai, szociológiai és történelmi aspektusokra bontom. Tovább részletezve a témához szorosan köthető tudományos hivatást, és a tudományszociológia elméleti keretét. A klasszikus nézetek és *opusok* vizsgálata után történelmi személyek, híres nőtudósok tapasztalatait is felsorakoztatom. Ezzel, még az általam készített interjúk előtt, más történelmi kontextusban is vizsgálat alá kerülnek a tudósok konkrét tapasztalatai. Mindezekkel igyekszem olyan elméleti alapot építeni a doktori dolgozatba, mely a problémát a gyökérétől kezdve taglalja. Ugyanis lényeges megismerni a nő-férfi hierarchia manifesztumainak, látható akadályainak rejtett okait is, a jelenségek kialakulásának forrásait, az elméleti alapvetések eredetét.

2. Másrészt a munkahelyi intézményeket vizsgálom, azt, hogy amint a nők kikerülnek a családon kívüli világba, milyen hierarchikus társadalmi/intézményes rendszerbe/rendszerekbe tagozódnak be. Emellett részletesen ismertetem a női karriermodellek alaptípusait. Illetve külön kiemelem az államszocializmus jellegzetes nő- és társadalompolitikáját is. Majd a Magyar Tudományos Akadémia, mint olyan választási rendszerét és szerkezetét vonom

elemzés alá. Elengedhetetlen megismerni azt, hogy a megalakulásától kezdve napjainkig milyen átalakulásokon ment keresztül, hogyan alakultak a választások. Így képet kapunk arról, hogy mindez a tradíció mennyire engedi be, vagy zárja ki a nőket az Akadémia berkeiből. Ezen keresztül válik láthatóvá mennyi, és pontosan milyen akadály került a nők (tudományos) karrierjének útjába.

Végül az elméleti és a gyakorlati rész közötti összefüggésekre mutatok rá a tudós nőkkel (akadémikusokkal és a Magyar Tudományos Akadémia doktoraival) készített félig strukturált interjúk segítségével.

Így a disszertáció egy átfogó képet ad a nők tudományos karrierjéről, a hazai helyzetről. A kutatás célja továbbá, hogy láthatóvá tegye azt is, pontosan hol vannak azok a pontok, ahol a nők karrierje megrekedhet, és ennek mi(k) az oka(i).

II. Az alkalmazott módszerek vázolósa

A vizsgálat: a félig strukturált interjú módszere

A kutatás módszere a félig strukturált interjú, amely bár nem a mélyinterjú lehetőségeit hordozza magában, de miután ez sem egy szorosan rögzített interjústruktúra, így a módszer teret enged az interjúalany mélyebb motivációinak feltárására, ezáltal a narratív technika alkalmazását is lehetővé teszi számomra.

A fő dimenziókat a kérdéssoromban a következőképpen szerepeltek:

- 1. Korai évek, a tudományos érdeklődés gyökerei, családi háttér**
- 2. Kezdő kutató évek, fiatal tudományos évek, életpályaminták, család karrier összeegyeztetése**
- 3. Az életpályák későbbi szakaszai, a Magyar Tudományos Akadémia felé vezető út**
- 4. Tudósok attitűdjei itthon**

Az interjúk elkészítésénél szem előtt tartottam olyan változókat, mint amilyen pl. a különböző családi viszonyrendszerek, és karriermodellek átalakulása (a kétkeresős családmodellek

általánossá válása, ahol a gyermekek száma is alapvető kérdéssé válik, emiatt a döntést befolyásolhatja az igénybe vehető intézményi segítségek mértéke is), a család szerkezetét érintő más változások, a munkahelyi szervezetek (család-karrier konfliktus).

Összesen 32 interjút készítettem, 11 akadémikussal (rendes vagy levelező tag) illetve 21 akadémiai doktorral. A kiválasztásnál szempont volt, hogy mindegyik tudományterületről képviseltetve legyenek, így a műszaki- és a természettudományok (azon belül a mérnöki, a matematika, fizika, földrajz, kémia, illetve orvostudományok területéről) valamint a társadalom- és bölcsészettudományok (jog, szociológia, irodalom, nyelvészet, néprajz, történelem, filozófia) képviselői közül ugyanúgy. Az MTA doktorai közül pedig olyanokat is kiválasztottam, akik már voltak valamikor akadémikusnak jelölve. A beszélgetésekre 2017. december és 2018. szeptember között került sor.

A tudományos elit általam vizsgált populációja kicsi, az MTA doktorai közül összesen 418 nő van, amiből 24 akadémikus (rendes és levelező tag). Ezek közül, ahogy már említettem összesen 32-vel készítettem interjút, mely elegendő mintának bizonyult, tekintve, hogy mindannyian (418) azonos (akadémia doktora) végzettségűek. Így az elemszám (32fő) alkalmas az általános következtetések levonására is.

További adatok

A félig strukturált interjúk mellett szekunder adatokat is felhasználtam. Közvetlenül a 2016-os akadémikusválasztás után több nő és férfi tudós is tollat ragadott, majd fogalmazta meg véleményét az eredményekre reagálva. A szekunder elemzés célja elsősorban az, hogy az interjúk mellett képet adjanak a tudósok, akadémikusok jelen témával kapcsolatos hozzáállásáról is, tovább árnyalva ezzel a kutatásomat. Ezekben az írásokban körvonalazódik többek között az is, hogy az akadémikusok szerint alapvetően az Akadémia tagválasztási módszere és a választásokat irányító régi szokások azok, amik miatt nem jutott be egyetlen nő sem a 2016-os választáson.

Emellett nem feledkezhetünk meg arról sem, hogy miután a tudományos elit tagjai, így olyan többletinformáció is elérhető róluk, (CV, MTMT, korábbi interjúk, szakmai és egyéb publikált vélemények, korábban róluk írt könyvek stb.) melyek ugyancsak segítséget nyújtanak a félig strukturált interjúk mellett.

III. Az eredmények tézisszerű vázolósa

A disszertációmban a tudományos elitben is jelen lévő nemi egyenlőtlenségek okainak vizsgálatát tűztem ki célul. Ehhez az MTA doktornőivel, és az akadémikus nőkkel készített, félig strukturált interjúk kvalitatív módszerének segítségével jutottam el. A kutatás abból a szempontból volt újszerű, hogy a kivételek vizsgálatával, vagyis a sikeres karrierutakon keresztül kívánt rámutatni az általános nemi, társadalmi problémákra is, a tudományos karrier legfontosabb komponenseinek bemutatása mellett. Feltételezésem az volt, hogyha láthatóvá válnak a sikeres tudósi karrier feltételei a nők esetében, láthatóvá válnak a lemorzsolódás jelenségének lehetséges okai is.

Első körben az interjú kérdéssorozatban kialakított fő dimenziók mentén haladva elemeztem a narratívumokat. Miután hasonló történelmi kontextusban voltak értelmezhetőek a korai évek és a családi háttér jellemző jegyei, így megállapítást nyert, hogy ezen éra negatív hatásai, főleg a származásból és a politikai ideológiai alapon növelték az akadályok sorát a jellemzően értelmiségi származású interjúalanyoknál. Ennek a dimenzióknak érdekessége, hogy a politikai-ideológiai rendszer jelentős változása ellenére is kimutatható volt az az általános tendencia, miszerint a tudományos karrier, akadémikusság alapvetően származásfüggő, és a kulturális tőke, a szülők társadalmi státusa befolyásolta szignifikánsan. Ugyanakkor a pályakezdeményezésnek, az egyetemre jutásnak már nem volt feltétele a szellemi származás.

Ebben a dimenzióban a vizsgált kutatónőknél nem volt kimutatható nemükből kifolyólag semmiféle hátrány. Ahogy a következő dimenzióknál, vagyis az iskolás- egyetemi évek alatt sem. Emellett mindegyik dimenzióban kiviláglott az is, hogy nem a nemük, hanem leginkább politikai-ideológiai alapon éreztek hátrányokat a tudós nők. Egyedül a szakválasztást illetően jöttek elő a horizontális szegregációra utaló tapasztalatok.

Ezt követte a család-karrier konfliktus, dilemma (*work-life balance*), mely azt az elméleti fejezetben is kifejtett megállapítást tükrözte vissza, miszerint csak megfelelő támogatással lehetett összeegyeztetni a karriert és a családot. Megállapítást nyert az is, hogy a kettős teher alatt lévő nőknek különösen jelentős hátrányokat kellett leküzdeniük. Ehhez a megállapításhoz a támogatást élvezők, a támogatás hiányában szenvedők és az egyedüllétet választó nőket külön csoportban vizsgáltam meg, és hasonlítottam össze válaszaikat,

véleményüket. Itt már láthatóan megjelentek a hagyományos női szerepekből adódó plusz kihívások, és az ebből fakadó nehézségek, akadályok is. Ami bizonyította, hogy ezen a ponton minden esetben előállt egy kizárólag nőket érintő dilemma.

Mindebből megállapítást nyert az is, hogy annak ellenére, hogy a II. világháborút követő női emancipáció során Magyarországon drasztikusan megemelkedett a nők oktatásba és a munkaerőpiacra áralmása, ez mégsem oldotta meg a család és karrier összeegyeztetésének problémáját.

Mindezekon felül az eredményeim visszaigazolták azt az általános tendenciát is, hogy a kutatóknál nem jellemző a nagycsalád-modell.

A kutatás kimutatta, egy úgynevezett „szerencse motívum” mellett, amely 3 komponensből állt (szülői és egyéb támogatás, férj (ha volt) támogatása és személyisége, valamint a munkakörnyezet), a tudományos karrierjükben jelentős szerepet játszottak az egyéni karakterjegyeik is.

Érdekes módon, a korai tudományos évek dimenziójában sem tapasztaltak a tudományban nemükből kifolyólag semmiféle negatív megkülönböztetést. Itt csak olyan hátrányokról számoltak be, melyeknek alapvetően földrajzi (főváros-vidék), geopolitikai (kelet-európai) és politikai-ideológiai (szocialista majd poszt-szocialista ország) okai voltak.

A kvalitatív kutatásból az is kiderült, hogy az MTA doktora fokozat elérése során és általában a tudományban nem érte őket semmilyen diszkrimináció a nemük miatt, csak a tudás, a tanulás (a már említett támogató családi háttér mellett), az elért eredmények, vagyis a meritum volt mérvadó.

Ellenben a következő fődimenzióban, az akadémiussá választás kritériumait, és lehetőségeit vizsgálva már megfigyelhető volt az a hagyományos, archaikus társadalmi berendezkedés, mely egyértelműen kizáró a nőkkel szemben. De nem a tudományos pályára való alkalmatlanságuk, hanem a munkahelyi szervezeteknél megismert, vezetőkhöz párosított attribútumok, nemi sztereotípiák miatt. Az interjúkat elemezve az is egyértelműen kiderült, hogy ezt élesen el kellett választani a „tisztá” tudósi pályától.

Másrészt megállapíthattuk, hogy az akadémiai választástál tapasztalt jelenségek továbbra is támogatják a *status quo*-t. Vagyis a rendszer igazolása olyan formában történik, hogy a nőket bár beengedik az egyes tudományos területekre, de a vezető pozíciókat továbbra is a domináns csoportnak tartják fenn. Láthattuk, hogy ezt az igyekezetet több folyamat összekapcsolódása is segítette, ugyanis az akadémiai önkiválasztás és az újráválasztás

összefonódott az olyan társadalmi jelenségekkel is, mint az intézményi diszkrimináció, a munkahelyek ideológiai alapú szocializációja és a megkülönböztetések egyéb közvetett és közvetlen formái. Így ebben a részben magyarázatot kaptunk arra, hogy a jogegyenlőség eddig miért nem eredményezhetett a két nem között egyenlőséget a vezető posztokat illetően.

A kvalitatív elemzés következő egységében a női identitással való azonosulás mentén vizsgáltam a tudósnokeket, majd öt további csoportra (ideáltípusokat alkotva) soroltam be őket.

Összesen 5 típust különítettem el:

- 1.a „tradicionálisan progresszív modell” típusát;
- 2.a „posztmodern modell típusát;
- 3.az „eszköz-orientált modell” típusát;
- 4.a „klasszikus egyenjogúsági modell” típusát;
- 5.az „alternatív modell” típusát.

Ezen csoportosítás alapján kiderült, hogy a pozitív diszkriminációt általában elutasították. Legtöbbjük nem a nők, hanem a tudományuk és saját maguk képviselőjeként vannak jelen a fórumokon. Másik részük, akiknél a női csoporttal való azonosulás erősebb volt, már valamilyen formában (ők sem pozitív diszkriminációval) szeretnék előmozdítani a nők számának emelkedését, mind az MTA doktorai, mind pedig az akadémikusok körében. Mindössze páran voltak azok, akik a női kvótát nem jó, de alapvetően szükséges megoldásnak gondolták ehhez. Ugyanígy megosztó volt az azzal kapcsolatos tudás is, hogy a nők mennyire akarnak vezetők lenni, vagy mennyire alkalmasak ezekre a szerepekre.

A kutatási eredmények érdekessége volt, hogy nőként „soha” semmiféle hátrányt nem tapasztaltak karrierjük során, diszkrimináció egyik általam vizsgált tudósnot sem érte a tudományban. Ellenben az akadémiai berkekben, vezetői/tanszékvezetői szerepekben igen. Akár a nyelvbe kódolva, akár a választási rendszereket, azok metódusait behatóan vizsgálva maguk is megállapították, és több esetben is tapasztaltak egy-egy nemiséget kidomborító és/vagy azt hátrányosan érintő megnyilatkozást férfi kollégáik részéről.

A kutatás alapján az is megerősítést nyert, hogy az akadémián kívüli világot illetően az esélyegyenlőtlenségek a családi és a hagyományos női szerepekből fakadtak elsősorban. Vagyis a különbségek létezése sok esetben befolyásolta hátrányosan a nők életkörülményeit, és vezettek végül közvetlen vagy közvetett diszkriminációhoz.

Összefoglalva pedig elmondható, hogy a tudományos karrierhez kellő feltételek, melyek a meritumon kívül szükségesek, általában szerencsés módon voltak jelen a vizsgált tudós nők életútja során. Másodsorban, az akadémikusság a nők esetében nem volt mindig kimondottan ambicionált pozíció. Utóbbi egyöntetűen a tudánypolitika szférájába sorolták. Megállapíthatjuk tehát, hogy a „tisza” tudományos teljesítmény esetében nem számított a nemiség, míg az akadémiai választás esetében megerősödött, és újratermelődött a magyar társadalom tradicionális viszonyrendszere.

Registry number: DEENK/315/2019.PL
Subject: PhD Publikációs Lista

Candidate: Izolda Takács
Neptun ID: GGNGXI
Doctoral School: Doctoral School of Human Sciences
MTMT ID: 10025511

List of publications related to the dissertation

Hungarian book chapters (1)

1. Harnois, C. E., ford. Németh, Á., **Takács, I.**: Újra előadott feminizmus: múlt, jelen, és jövő.
In: Nemzedéki narratívák a kultúratudományokban. Szerk.: Garami András, Mekis D. János,
Németh Ákos, Kijárat, Budapest, 221-248, 2012.

Hungarian scientific articles in Hungarian journals (8)

2. **Takács, I.**: Akadályok a nők karrierjének útjában - a szervezetek útvesszői.
Metszetek. közlésre elfogadva, 1-21, 2019. EISSN: 2063-6415.
3. Czibere, I., **Takács, I.**: Nagy Beáta: Háttérben: Kísérlet egy szervezeti nemi rend feltárására.
Újratervezés - a nők és a műszaki tudományok 2.0.
Debr. Szle. 24 (3), 352-356, 2017. ISSN: 1218-022X.
4. **Takács, I.**: Nők a tudományban: A női tudósok odisséája, a háttérből "Prokrusztész ágyába",
avagy a férfi korrelátum opálos tükre.
Metszetek. 6 (3), 129-157, 2017. EISSN: 2063-6415.
DOI: <http://dx.doi.org/10.18392/metsz/2017/4/7>
5. **Takács, I.**: Szkülla és Kharübdisz között - Női kvóta vagy egy természetes, de évtizedeket igénylő
lassú változás a női akadémikusok arányában?
Debr. Szle. 3 (3), 349-362, 2017. ISSN: 1218-022X.
6. Czibere, I., **Takács, I.**: A determinizmus zsarnoksága...
Socio.hu. 2, 264-267, 2016. EISSN: 2063-0468.
7. Baluja, P., Czibere, I., **Takács, I.**: Női szempontok? A nők növekvő munkaerő-piaci jelenléte és
hatása az amerikai családok életére az ezredfordulón.
Metszetek. 5 (1), 3-15, 2016. EISSN: 2063-6415.
DOI: <http://dx.doi.org/10.18392/metsz/2016/1/5>
8. **Takács, I.**: A nő terei.
Magy. Tud. 173 (3), 376-378, 2012. ISSN: 0025-0325.

9. **Takács, I.:** Afrika nőpolitikusai-számok, és ami mögöttük van.
Afrika Tanulmányok. 4 (3), 13-22, 2010. ISSN: 1788-6422.

Foreign language scientific articles in Hungarian journals (1)

10. **Takács, I.:** Female quotas for women in academia, or natural but slow change that might take decades? Between Scylla and Charybdis.
Metszetek. 6 (4), 191-205, 2017. EISSN: 2063-6415.
DOI: <http://dx.doi.org/10.18392/metsz/2017/4/10>

Foreign language scientific articles in international journals (1)

11. **Takács, I.:** Women at the top leadership positions. Obstacles, possibilities and the chimera of segregation.
Int. J. Pedag. Innov. New Tech. 5 (1), 74-84, 2018. ISSN: 2392-0092.
DOI: <http://dx.doi.org/10.5604/01.3001.0012.2142>

List of other publications

Hungarian book chapters (1)

12. **Takács, I.:** Nemzedéki kérdés Thomas Mann: A Buddenbrook ház című regényében.
In: Nemzedéki narratívák a kultúratudományokban. Szerk.: Garami András, Mekis D. János, Németh Ákos, Kijárat, Budapest, 55-76, 2012. ISBN: 9786155160189

Foreign language international book chapters (1)

13. **Takács, I.,** Czigler, D. T.: Chaos Renewed: The Rome I Regulation vs. Other Sources of EU Law: A Classification Of Conflicting Provisions.
In: Yearbook of Private International Law Volume XIV. (2012/2013). Ed.: by Andrea Bonomi, Gian Paolo Romano, Sellier, Munich, 539-558, 2012. ISBN: 9783866532380

Hungarian scientific articles in Hungarian journals (3)

14. **Takács, I.:** "Sarjainak sorsát-hírét vállára felöltvén".
Metszetek. 5 (4), 176-180, 2016. EISSN: 2063-6415.
DOI: <http://dx.doi.org/10.18392/metsz/2016/4/6>
15. **Takács, I.:** Casanova a filozófus.
Bár. 19 (1-4), 133-137, 2015. ISSN: 1416-6496.
16. **Takács, I.:** "Magyar gondolat-szabad gondolat".
Magy. Tud. 171 (10), 1286-1288, 2010. ISSN: 0025-0325.

Foreign language scientific articles in international journals (2)

17. Czigler, D. T., **Takács, I.**: The Law Applicable To Contracts In The European Union: A competition between Rome I Regulation, other sources of EU law and directive law as implemented.
California Int. Law J. 20 (1-2), 21-53, 2012.
18. Czigler, D. T., **Takács, I.**: The Quest to Find a Law Applicable to Contracts in the European Union - A Summary of Fragmented Provisions.
Global Jurist. 12 (2), 1-46, 2012. EISSN: 1934-2640.
DOI: <http://dx.doi.org/10.1515/1934-2640.1405>

Other journal articles (1)

19. **Takács, I.**: Újraírt életrajz: Patrick Modiano: A Kis Bizsu.
Műhely. 38 (1), 68-69, 2015. ISSN: 0138-922X.

Hungarian conference proceedings (1)

20. **Takács, I.**: Régi nemzetképzések újraértékelése: Széchenyi István magyarságfogalma, a jelentősebb műveiből kirajzolódó nemzeti karaktere.
In: Átmenet és különbözőség - Magyarságtudományok kelet-közép-európai kontextusban : a VII. Hungarológiai Kongresszus Doktorjelölt Szimpóziuma. Szerk.: Fenyvesi Kristóf, Nemzetközi Magyarságtudományi Társaság, Budapest, 105-120, 2012. ISBN: 9786155309007

The Candidate's publication data submitted to the iDEa Tudóstér have been validated by DEENK on the basis of the Journal Citation Report (Impact Factor) database.

06 September, 2019

